

з найпопулярніших на сьогодні концепцій у Франції — це захват-імпровазія, у якій глядачі пишуть сюжети для двох борцівських дуетів. Суддя робить переходи від принципово однієї категорії гри до іншої (пісня, танець, гра кількох персонажів). Вуличний театр також вимагає імпровазації через характер навколишнього середовища. На цьому засновано саму концепцію вуличного театру, щоб керувати непередбаченими подіями, пов'язаними зі специфікою вулиці та її шумами. Однак у більшості випадків існує початковий сценарій. Спільно ознака всіх цих шоу — участь публіки.

Головною ідеєю є те, що театральна імпровазія допомагає людям покращити їх психічний стан та відчути творче піднесення. На думку дослідників Мічиганського університету та університету Стоуні Брук, лише 20 хвилин імпровазації породжує в учасників почуття комфорту та толерантніше ставлення до невизначеності. Ці експерименти доводять, що імпровазації корисні у звичайних соціальних взаємодіях. Загалом, на думку дослідників, імпровазія покращує психічне здоров'я без негативних труднощів, пов'язаних із використанням інших терапевтичних втручань.

Отже, театр імпровазації — це дуже популярне явище і корисне видовище. З одного боку, це розвага, а з іншого — тренування психоемоційного апарату. У галузі драматичної терапії широко використовується правило «Так, і...», засноване на прийнятті. Воно впливає позитивно на психіку актора й глядача. Глядач — це важлива частина шоу, який бере безпосередню участь. Ця участь зазвичай здійснюється через призначення теми. Часто участь потрібна в самих імпровазіях, щоб переспрямувати імпровазію для зручності публіки. Також імпровазія надає натхнення і творче піднесення. Глядач різного віку та статі знайде щось на свій смак, тому що вибір видів імпровазієвих шоу різноманітний.

Ю. Величева

ВИКОРИСТАННЯ ЕТНІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ПРИ РОЗРОБЦІ ЗАДУМУ МАЙБУТНІХ ЕТНОФЕСТИВАЛІВ

Y. Velycheva

THE USE OF ETHNIC FEATURES OF TERRITORIAL COMMUNITIES IN THE DEVELOPMENT OF THE CONCEPT OF FUTURE ETHNO-FESTIVALS

У наш час етнічне питання має великий резонанс. Українська культура визнається по всьому світу як цінна та важлива. Скрізь відбувається відродження аутентичних українських традицій, обрядів, свят. Безперечно, кожному регіону нашої країни притаманні свої неповторні звичаї, місцеві особливості святкування, подекуди навіть окремі регіони мають свої свята. Саме завдяки таким відмінностям у кожному регіоні України свого часу проводилися ті чи інші етнофестивалі або фольклорні фестивалі. У час коли в Україні йде повномасштабна війна, потрібно розуміти, яким буде майбутнє етнофестивалів. Для цього важливо проаналізувати досвід проведених раніше фестивалів та сформулювати найважливіші аспекти для проведення етнофестивалів після нашої Перемоги.

По-перше, фокусуючись на певній територіальній громаді як на місці розташування майбутнього етнофестивалю, слід дослідити та використати характерні ознаки місцевості, історії та традицій. Саме цей аспект істотно посприяє достовірному передаванню духу певного регіону. Аналіз традицій конкретної територіальної громади та перенесення їх у задум етнофестивалю допоможе

наситити захід національними обрядами та не лише занурити глядача в атмосферу, а й зробити його участь максимально корисною. Також важливо пам'ятати про об'єднувальний ефект фестивалів — у післявоєнний період сильно зростає запит на аутентичні українські традиції та обряди, тому при розробці задуму на цьому потрібно акцентувати. Адже одним із завдань етнофестивалю, як формату масового заходу, є безпосередньо поширення звичаїв регіону. Для майбутніх етнофестивалів вкрай важливим при формуванні задуму буде збереження унікальності, що повинна буде заохотити учасників та потенційних спонсорів до співпраці, всебічної допомоги в розвитку заходу. У минулому вже проводилася достатня кількість етнофестивалів, що були на це спрямовані, та вони з часом закривалися, тому що не мали фінансової підтримки. Серед вже закритих етнофестивалів такі: «Олексіївська фортеця», «Печенізьке поле», «Пархомівка — світові шедеври», «Аланські витoki». Отже, головне завдання режисерської групи під час організації етнофестивалю — ретельний аналіз традицій територіальної громади та їх використання на перших етапах розробки задуму.

По-друге, кожен регіон або територіальна громада має специфічні особливості ландшафту, на які бажано зважати при створенні задуму заходу. Слід використати сильні сторони місцевості для створення унікального простору, що найбільше відобразить задум режисера. У цьому питанні розміщення сценічного майданчику може бути обмежено лише винахідливістю режисера та сценографа, а також фінансуванням заходу. Адже для створення аутентичної та виняткової атмосфери фестивалю майданчик може бути облаштовано і на так званій «не сценічній» локації, у полі, в ангарі на фермі, у музеї, будь-де. Вагомим прикладом використання «не сценічного» майданчику є фестиваль «Пархомівка — світові шедеври», що проводився в межах проекту «Перлини Слобожанщини», він був спрямований на поширення історичних та архітектурних пам'яток. Однією з локацій фестивалю став історико-художній музей у селищі Пархомівка, його унікальність у тому, що там зберігаються оригінальні твори образотворчого мистецтва роботи світових майстрів.

Якщо розглядати унікальні «не сценічні» локації не тільки серед фестивалів, то можна відзначити концерт-вітання для аграріїв Вовчанської територіальної громади, що був проведений у 2020 р. У селищі Федорівка на свіжоскошеному полі оркестр Харківської філармонії влаштував повноцінний концерт. Так звана сцена та глядацький зал були розташовані серед складених у стіни солом'яних тюків. Саме такий хід створив унікальну атмосферу заходу на честь аграріїв Харківської області.

Отже, зазначимо важливість використання етнічних та регіональних особливостей територіальних громад. Розробка будь-якого заходу, зокрема етнофестивалю, має бути спрямована на збереження та поширення етнічної ідентичності нашої нації. Вагомим є факт унікальності кожного регіону, він має відображення у традиціях, звичаях, обрядах, святах, а також у своїй місцевості — гори, степи, річки, моря. Наша країна дуже різна за всіма ознаками, але кожна з них важлива та має право на існування. Саме цю думку доцільно відобразити в задумах майбутніх етнофестивалів та заходів територіальних громад. Аутентичні українські традиції кожного регіону особливі, тому їх потрібно зберігати та поширювати як нині, під час військової агресії, так і після нашої Перемоги на великих та малих етнофестивалях.